

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. ХАСКОВО, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА

при участието на секретаря ЖУЛИЕТА М. ДЕЛЧЕВА
като разгледа докладваното от ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА Гражданско дело № 20225600100700 по описа за 2022 година

Предявени са субективно и обективно съединени иски от Х. З. Г., П. И. Г., действаща със съгласието на майка си Х. З. Г., В. И. Г. и В. Д. Г. против Застрахователна компания „Лев Инс“ АД гр. София, както следва: **Х. З. Г. - 1.1** - С правно основание чл. 432 ал.1 от КЗ и правно основание чл.497 от КЗ - за заплащане на сумата от 250 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на И. Г. Г., б.ж. на *** - съпруг, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021г. до окончателното ѝ изплащане и **1.2** - С правно основание чл.432 ал.1 от КЗ и 497 от КЗ - за заплащане на сумата от 3000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., при което е починал И. Г. Г. - съпруг, ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане; **2. П. И. Г. - 1.1** - С правно основание чл. 432 ал.1 от КЗ и правно основание чл.497 от КЗ - за заплащане на сумата от 250 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на И. Г. Г., б.ж. на ***,неин баща, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане и **1.2** - С правно основание чл.432 ал.1 от КЗ и 497 от КЗ - за заплащане на сумата от 27 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – издръжка в размер на 500 лв. месечно, от която е лишена в резултат на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., при което е починал И. Г. Г. – неин баща, за периода от 22.05.2021 г. до навършване на пълнолетие -28.11.2025 г., ведно

със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане; **3. В. И. Г.** - С правно основание чл. 432 ал.1 от КЗ и правно основание чл.497 от КЗ - за заплащане на сумата от 250 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на И. Г. Г., б.ж. на ***,неин баща, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане; **4. В. Д. Г.** - С правно основание чл. 432 ал.1 от КЗ и правно основание чл.497 от КЗ - за заплащане на сумата от 100 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на И. Г. Г., б.ж. на *** – неин син, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и за заплащане на направените в производството разноски за всяка една от ищците .

Ищците твърдят, че на 22.05.2021г. около 17.20 часа в ***, на ул. „Панорамен път“ до № 40 настъпило ПТП между товарен автомобил марка *****, управлявана от М. Л. М. и мотоциклет марка *****, управляван от И. Г. Г.. В резултат на произшествието починал И. Г. Г..

На посочената дата на околоръстният път в посока от гр. Стара Загора към гр. Хасково се движел товарният автомобил, а след него мотоциклетът, управляван от починалия И. Г.. Този участък от пътя се състоял от две пътни платна,разделени с двойна непрекъсната осева линия и съответно с две ленти във всяко платно, разделени с единична непрекъсната осева линия. Към момента поради извършване на ремонтни работи в този участък на пътя западното пътно платно в посока за гр. Хасково било изцяло затворено и била създадена временна организация на движението като то се извършвало двупосочно, в източното платно в посока за гр. Стара Загора, като двете ленти били принудително разделени с преградни съоръжения „бализи“.

При така създадената организация на движение товарният автомобил са движел в посока гр. Хасково със скорост от около 30 км.ч., а след него се движел управляваният от пострадалия И. мотоциклет. На задната седалка на мотоциклета пътувала съпругата му – ищцата Х. Г.. Малко преди района на бензиностанция „Петрол“ , намираща се от лявата страна на движение на двете МПС, бил края на временната организация на движение на идващите от гр.Стара Загора в посока гр. Хасково автомобили и движението се пренасочвало отново в западното платно за гр. Хасково. товарният автомобил преминал в това платно и се установил в крайна дясна лента, продължавайки да се движи праволинейно,без да подава сигнали или да дава признаци,че ще извършва някаква маневра. В това време водачът на мотоциклета, също преминал в западното платно и се установил в лявата лента за движение, като започнал плавно да увеличава скоростта с цел да изпревари товарния автомобил. В момента, в който мотоциклетът почти настигнал товарния автомобил и предстояло да го изпревари, товарният автомобил предприел рязка маневра“ завои на ляво“ от дясната пътна лента с цел навлизане в страничен второстепенен път от лявата страна. При така създадената се

ситуация пътят на мотоциклетистът бил пресечен и последвал удар между двете превозни средства. Ударът бил реализиран в предната част на мотоциклета в задните леви колела на автомобила. При удара водачът на мотоциклета - пострадалия И. и пътничката – ищцата Г. паднали на пътното платно, като И. бил прегазен от автомобила и починал на място. Пътничката Г. била откарана в спешна помощ, където били констатирани леки наранявания.

Виновен за настъпилото ПТП бил М. Л. М., водач на товарен автомобил марка *****. Било образувано ДП № 300/2021 г. Водачът имал сключена валидна застраховка „ГО“ в ответното дружество.

Ишците твърдят, че са претърпели неимуществени вреди – болки и страдания от загубата на своя близък – съпруг, баща и син. Той бил опора в живота им и ги напуснал в труден момент. Непрежалима била и загубата за ищцата В. Г. – майка на пострадалия, която разчитала на неговата опора, помощ и подкрепа.

Ищцата Х. Г. твърди, че освен неимуществени вреди в резултат на произшествието претърпяла и имуществени вреди в размер на 3000 лв., представляващи разходи, направени във връзка с погребението и свързани с него обредни ритуали и изработване на паметна плоча в размер на 3000 лв.

Ищцата П. Г. твърди, че освен неимуществени вреди в резултат на произшествието претърпяла и имуществени вреди в размер на 27 000 лв., представляващи месечна издръжка в размер на 500 лв. на месец от датата на произшествието до навършване на пълнолетие на 28.11.2025 г., от която издръжка била лишена със смъртта на баща ѝ.

Твърдят, че са предявили претенция пред ответника на 29.06.2021 г., но в законоустановения срок ответникът не определил и заплатил обезщетение.

Молят съда да постанови решение, с което да осъди ответника да им заплати сумите, както следва : **На Х. З. Г.** - 250 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на И. Г. Г., б.ж. на *** - съпруг, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 3000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., при което е починал И. Г. Г. - съпруг, ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане; **На П. И. Г.** - 250 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на И. Г. Г., б.ж. на ***, неин баща, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 27 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – издръжка в размер на 500 лв. месечно, от която е лишена в резултат на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., при което е починал И. Г. Г. – неин баща, за периода от 22.05.2021 г. до навършване на пълнолетие -28.11.2025 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021 г. до

окончателното ѝ изплащане; **На В. И. Г.** - 250 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на И. Г. Г., б.ж. на ***,неин баща, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане; **На В. Д. Г.** - 100 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на И. Г. Г., б.ж. на *** – неин син, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане. Молят да бъдат присъдени направените по делото разноски за всяка една от ищците .

Ответникът ЗК „ Лев Инс“ АД гр.София е депозирал писмен отговор вх. № 1471/16.02.2023 г.

Ответникът оспорва предявените искове и моли те да бъдат отхвърлени. Оспорва размера на предявените искове за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, като твърди,че ищците не се претърпели такива или ако се приеме,че те са претърпели неимуществени вреди, то счита,че заявеният размер е завишен и в противоречие с принципа за справедливост, залегнал в чл.52 от ЗЗД;

Оспорва твърдението,че ищците Х. Г. и П. Г. са претърпели имуществени вреди в претендирувания размер;

Оспорва механизма на настъпване на ПТП, както и това,че вина за произшествието има водачът на товарния автомобил М. Л. М..

Оспорва претенцията за заплащане на лихва за забава.

Не оспорва наличието на валидно сключена застраховка „ ГО“ в ответното дружество.

Навежда възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, т.като водачът на мотоциклета нарушил разпоредбата на чл.20 ал.1 и 2 от ЗДвП, 25 ал.1 от ЗДв.П, чл.28 ал.1 от ЗДвП, чл.42 ал.1 т.1 от ЗДвП, чл.81 т.3 предл. първо от ЗДвП, чл.137Е от ЗДвП, като не е контролирал непрекъснато МПС и не е съобразил скоростта с релефа на пътя и пътните условия, не подал сигнал за предприета от него маневра, не се уверил,че ПТП, което ще изпреварва не е подало сигнал за изменение на посоката на движение, не осигурил достатъчно странично отстояние между управлявания от него мотоциклет и товарния автомобил, пътувал без поставена защитна каска.

Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявените искове като неоснователни и недоказани, алтернативно да

намали размера на претендираните обезщетения. Моли да бъдат заплатени направените по делото разноски.

В съдебно заседание ищците, чрез пълномощника си адв. Т. поддържат предявените искове. Моли същите да бъдат уважени в пълния предявен размер, както по отношение предявения от П. И. Г., действаща със съгласието на майка си Х. З. Г. иск за заплащане на сумата от 27 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – издръжка в размер на 500 лв. месечно, от която е лишена в резултат на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., при което е починал И. Г. Г. – неин баща, за периода от 22.05.2021 г. до навършване на пълнолетие -28.11.2025 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 29.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане прави искане да бъде присъдена глобално сумата, както е предявена или ответникът да бъде осъден да ѝ заплаща месечно сумата от 500 лв. Молят да бъдат присъдени направените по делото разноски. Адв.Т. прави искане да бъде осъден ответника да му заплати на основание чл.38 от ЗА адвокатско възнаграждение за оказаната на ищците правна помощ.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. Александрова, оспорва исковете. Взема становище за прекомерност на размера на претендираните обезщетения. Поддържа възраженията за съпричиняване на вредоносния резултат. Моли да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

На 22.05.2021 г. на околоръстният път на ***, по ул. „Панорама“/, в посока от гр. Стара Загора към гр. Хасково се движел товарен автомобил марка *****, управляван от М. Л. М., а след него мотоциклет марка *****, управляван от починалия И. Г. Г.. Този участък от пътя се състои от две пътни платна, разделени с двойна непрекъсната осева линия и съответно с две ленти във всяко платно, разделени с единична непрекъсната осева линия. Към момента поради извършване на ремонтни работи в този участък на пътя западното пътно платно в посока за гр. Хасково било изцяло затворено и била създадена временна организация на движението като то се извършвало двупосочно, в източното платно в посока за гр. Стара Загора, като двете ленти били принудително разделени с преградни съоръжения „бализи“. При така създадената организация на движение товарният автомобил са движел в посока гр. Хасково със скорост от около 12,4 км.ч., според заключението на назначената по делото САТЕ, а след него се движел управляваният от пострадалия И. мотоциклет. На задната седалка на мотоциклета пътувала

съпругата му – ищцата Х. Г.. Движението се е извършвало през деня, в слънчево време, при добра видимост, по сух асфалтов участък от платното за движение, който е бил в ремонт и създадена временна организация на движението. Непосредствено след бензиностанция „Петрол“, водачът на товарния автомобил *** е предприел маневра „завой на ляво“ от крайната дясна лента и навлязъл с преден ляв габарит в лявата лента за движение/пресякъл бялата прекъсната разделителна линия/, като в този момент зад него, в същата посока се е движел мотоциклет ***, управляван от пострадалия И. Г. Г. със скорост 33,9 км.ч. непосредствено преди произшествието, движейки се от север на юг /от Стара Загора към Хасково/ мотоциклетът *** преминава от дясната лента на източното платно в лявата лента на западното платно за движение на ул. „Панорама“, след това предприема маневрата „изпреварване“. При така създамата се ситуация, според ВЛ, е възникнал удар между тях с параметри на първоначалния контакт на около 15,4 м. северно от МЛ-У /ориентира/ по дължина и на около 7,5 м. западно от МЛ-Х/ориентира/ по широчина. Ударът на мотоциклета с товарния автомобил е настъпил след плъзгане на мотоциклета по асфалта и контакт на предната челна част на мотоциклета в зоната на третата лява гума на товарния автомобил. Падайки и плъзгайки се на лявата си страна мотоциклетът се насочва косо –на изток, пресичайки надлъжната пътна маркировка „двойна непрекъсната линия“ – М2.

От техническа гледна точка причина за настъпването на ПТП е предприемане маневра „завой на ляво“ и навлизане с преден ляв габарит в лявата лента за движение, пресичани на бялата прекъсната разделителна линия, от страна на водача на товарния автомобил, който не се е убедил за наличието на приближаващи в ляво, зад автомобила, МПС. Като причина ВЛ посочва и липсата на реакция или закъсняла реакция за аварийно спиране от страна на водача на мотоциклета, в момента, в който товарния автомобил е навлязъл с преден ляв габарит в лявата лента за движение.

При конкретната пътна обстановка, според експертизата, и параметри на движение водачът на мотоциклета е имал техническа възможност да предотврати настъпването на произшествието чрез реакция за своевременно аварийно спиране в момента, в който товарния автомобил е пресякъл с преден ляв габарит прекъснатата разделителна линия между лявата и дясната лента за движение, като в този случай би спрял на разстояние около 7,5 м. преди мястото на удара.

Водачът на товарния автомобил е имал техническата възможност при предприемане на маневрата „завой на ляво“ да види в лявото странично огледало за обратно виждане приближаващият се отзад мотоциклет. Последният е бил в зоната му на видимост на лявото странично огледало за задно виждане и водачът на товарния автомобил е можел да предотврати настъпването на ПТП, като съобрази действието си с движещият се отзад мотоциклет.

При допълнително даденото заключение ВЛ посочва, че водачът на мотоциклета, пострадалият И., е предприел отклонение на ляво. При това отклонение и предприемането на аварийно спиране от страна на

мотоциклетиста, с пътник отзад е било твърде възможно да се стигне до падане, т.като предприемането на аварийно спиране се предхожда от рязко отнемане на газта, което води до преместване на теглото напред водещо концентрация на натоварване в предното колело и разтоварвайки задното колело, като по този начин сцеплението с пътя се влошава, окачването не работи в своя идеален диапазон. Наличието на пътник на задната седалка възпрепятства запазването на равновесие от страна на водача, т.като при внезапно предприемане на маневра „завой на ляво“ и накланяне на мотоциклета, стойката на тялото на пътника отзад не може да бъде контролирана от водача, а инстинктивните реакции на пътника да запази първоначалната си стойка при пътуване пречи на водача на мотоциклета да запази равновесие. ВЛ е анализирано и хипотезата при предприемане на аварийно спиране без отклонение на ляво, дали би се стигнало до падане на мотоциклета, и е достигнал до извод,че при предприето аварийно спиране на мотоциклета без отклонение е било възможно пак да се стигне до падане. В тази ситуация мотоциклетистът дори и да предотврати падането, ударът на мотоциклета в товарния автомобил е бил неизбежен. Водачът на мотоциклета е реагирал за предприемане на маневра „отклонение на ляво“ на разстояние около 8,48 м. преди фактическото отклоняване на мотоциклета. Тази реакция съвпада с момента, в който товарния автомобил е пресякъл с преден ляв габарит прекъснатата разделителна линия между лявата и дясната лента за движение. При аварийно спиране и запазване на праволинейна траектория на движение произшествието е било непредотвратимо. Единствено при условие,че е предприето аварийно спиране и отклонение произшествието е могло да бъде предотвратено, но само при условие,че мотоциклетът не падне, което не може да бъде предвидено в конкретната ситуация / доклад на ВЛ в съдебно заседание/.

При удара водачът на мотоциклета - пострадалия И. Г. и пътничката – ищцата Г. паднали на пътното платно, като Г. е бил прегазен от автомобила и починал на място. Пътничката Г. била откарана в спешна помощ, където били констатирани леки наранявания. Причина за смъртта на Г. е тежка черепно мозъчна травма, несъвместима с живота. Според заключението на ВЛ в момента на произшествието водачът на мотоциклета е бил с поставена предпазна каска, която обаче не би могла да предотврати настъпването на смъртта на пострадалия Г.. Натоварването върху предпазната каска от прегазване с гума от тежкотоварен автомобил е такова,че каската се чупи и намиращият се в него череп се разрушава, ведно с меките тъкани на главния мозък.

Виновен за настъпилото ПТП е М. Л. М., водач на товарен автомобил марка *****. Съставен е протокол № 15970/25.05.2021 г. за ПТП с пострадали лица и образувано ДП № 300/2021 г.

С Присъда № 23 от 08.06.2023 г., постановена по НОХД № 289 по описа на ХОС за 2023 г. М. Л. М. е признат за виновен в това, че на 22.05.2021г. в *** на ул. „Панорамен път" до № 40, в посока ***, при управление на моторно превозно средство –товарен автомобил ***** нарушил правилата за движение по пътищата, а именно чл. 6, ал. 1 от ЗДвП „Участниците в

движението съобразяват своето поведение с ...пътните знаци и с пътната маркировка“, чл.25, ал.1 от ЗДвП „Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например... да се отклони наляво по платното за движение, в частност, за да премине в друга пътна лента..., преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение“, чл. 25 ал. 2, изр. 1 от ЗДвП -,„При извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея" и чл. 63 ал.2, т.2 от ППЗДвП „Надлъжната пътна маркировка има следните изображения, наименования и значения т.2: „Двойна непрекъсната линия" М2. На пътните превозни средства е забранено да я застъпват и пресичат“ и по непредпазливост причинил смъртта на И. Г. Г., бивш жител на гр.Д.град, поради което и на осн.чл. 343, ал.1, б."в", във вр. с чл.342, ал.1 от НК, вр. чл.55, ал.1, т.1 от НК и му наложено наказание „лишаване от свобода „ за срок от 1/ една/ година , като на основание чл. 304 от НПК съдът го е признал за невинен и го оправдал по първоначалното му повдигнато обвинение за нарушенията на правилата за движение, визирани в разпоредбите на чл.26 изр.1 от ЗДвП „Преди да завие или да започне каквато и да е маневра, свързана с отклонение встрани, водачът е длъжен своевременно да подаде ясен и достатъчен за възприемане сигнал" и чл.28, ал.1 от ЗДвП „За предупреждаване на останалите участници в движението за намерението си да извърши маневра водачът на пътно превозно средство подава следните сигнали: т.1 ляв пътепоказател или лява ръка, изпъната хоризонтално встрани за завиване наляво или за отклонение наляво". Изтърпяването на наложеното наказание е отложено на основание чл.66 ал.1 от НК за срок от три години. На водача М. М. е наложено и наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от една година.

Предвид изложеното съдът намира,че водачът на товарния автомобил марка ***** М. Л. М. е нарушил грубо правилата за движение по пътищата, като е предприел маневра „ завои на ляво“ от дясна лента за движение без да се убеди,че няма да създаде опасност за участници в движението, които се движат зад него или минават покрай него и по този начин е реализирал ПТП с движещият се зад него мотоциклет марка *****, управляван от починалия И. Г. Г.. Виновен за произшествието е изцяло водачът на товарния автомобил М. М.. Този извод на съда почива, както на САТЕ, коментирана по-горе, така и на събраните писмени и гласни доказателства в производството. Самият водач – св. М. М., в показанията си пред съда заявява,че е карал бавно, защото трябвало да направи 90 градусов завои. Не видял да има някой зад него и без да спре, просто тръгнал да завива. На мястото не е имало разрешение за такава маневра, но там се намирал обектът, към който той пътувал и

обичайно, според показанията му, минавал оттам. Т.е свидетелят М., като водач на товарния автомобил освен,че е предприел маневра „завой на ляво“ от крайна дясна лента, не е спрял и не се е убедил категорично,че зад него в същата посока или покрай него няма други участници в движението и че няма да създаде опасност за тяхното движение и категорично е знаел,че там е забранено и не може да извършва такава маневра. Той е спрял едва след като е чул писък. Тогава видял мотора на земята и спря. В подкрепа на този извод са и показанията на св. Х. К.. Свидателят е пътувал в същото време с мотоциклет, непосредствено след мотоциклета, управляван от пострадалия Г.. Св.К. твърди,че товарният автомобил се е прибрал в дясна лента, вероятно според свидетеля да освободи лявата лента, т.като имало образувана колона, като мотоциклетът на пострадалия Г. и той самия са поддържали движението си в лявата лента. В момента, в който пострадалия Г. е бил отстрани на камиона, водачът, без да покаже по никакъв начин,че има намерение да предприеме някаква маневра, тръгнал да завива наляво, пресичайки пътното платно, в което се движили те. И. направил опит да избегне удара, но не успял. Съпругата му изпаднала от мотора, а той попаднал между двете оси на камиона и бил прегазен от него. На мястото, където е настъпил ударът, не е имало регламентирана отбивка и възможност да се завие наляво. Там имал черен път, който водел към Марица, но нямало знаци, двойната линия била непрекъсната.

Водачът на товарния автомобил е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП, ако е спазил правилата за движение и преди всичко, дори при неправилно предприетата маневра „завиване на ляво“, ако се е бил убедил достатъчно,че след него или страни от него няма други участници в движението, на които би попречил. ВЛ е категорично в заключението си, че водачът на мотоциклета е бил в зоната на видимост на лявото странично огледало за задно виждане на водача на товарния автомобил и той е можел да предотврати настъпването на ПТП, като съобрази действието си с движещият се отзад мотоциклет.

Съдът, въз основа на събраните гласни доказателства и заключението на САТЕ приема,че водачът на мотоциклета не е имал техническата възможност да спре аварийно и да предотврати настъпването на сблъсък. Той е предприел отклонение на ляво, което се установява, както от заключението на ВЛ, така и от показанията на св. К.. В заключението си ВЛ е посочил,че водачът на мотоциклета е имал техническа възможност да предотврати настъпването на произшествието чрез реакция за своевременно аварийно спиране в момента, в който товарния автомобил е пресякъл с преден ляв габарит прекъснатата разделителна линия между лявата и дясната лента за

движение, като в този случай би спрял на разстояние около 7,5 м. преди мястото на удара. Това обаче е било възможно, видно от допълнително даденото заключение, единствено при условие, че е предприето аварийно спиране и отклонение, но само при условие, че мотоциклетът не падне, което не може да бъде предвидено в конкретната ситуация. ВЛ в допълнителното си заключение е анализирано ситуацията, вкл. и хипотезата при предприемане на аварийно спиране без отклонение на ляво, дали би се стигнало до падане на мотоциклета, и е достигнал до извод, че при предприето аварийно спиране на мотоциклета без отклонение е било възможно пак да се стигне до падане. В тази ситуация мотоциклетистът дори и да предотврати падането, ударът на мотоциклета в товарния автомобил е бил неизбежен. Водачът на мотоциклета е реагирал за предприемане на маневра „отклонение на ляво“ на разстояние около 8,48 м. преди фактическото отклоняване на мотоциклета. Тази реакция съвпада с момента, в който товарния автомобил е пресякъл с преден ляв габарит прекъснатата разделителна линия между лявата и дясната лента за движение. При аварийно спиране и запазване на праволинейна траектория на движение произшествието е било непредотвратимо. Ето защо съдът приема за безспорно установено, че от страна на водача на мотоциклета, пострадалия И. Г., не е била налице техническа възможност да предотврати настъпването на произшествието. Ако се намира някаква възможност, тя е прекалено хипотетична и обвързана от много условности и предположения - реакцията на водача и на пътника зад него при аварийното спиране и отклоняване в ляво, движението на мотоциклета и възможността той да падне въпреки уменията на водача и др.

Не са налице основания да бъде прието, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия. Не се установи водачът на мотоциклета да е нарушил правилата за движение по пътищата, посочени в отговора на исковата молба от ответника. Не е имало никаква индиция, че водачът на товарния автомобил ще предприеме маневра „завой на ляво“ от крайна дясна лента и при условие, че няма обозначение с пътна маркировка и знаци, че е разрешен ляв завои или обратен завои. Пострадалият, видно от показанията на св. К., се е движел в лявата лента за движение, която е била освободена от товарния автомобил, който се прибрал в дясната лента, т.е. не е налице хипотезата на изпреварване, за да се коментира дали е предприел тази маневра, след като се е убедил, че движещото се пред него МПС не е подало сигнал за извършване на маневра. Не се установява и, че е управлявал мотоциклета без да се съобрази с релефа на пътя и пътните условия – установената, както в заключението на ВЛ, така и според показанията на св. К. скорост не е висока / според св. К. са карали със скорост не по-висока от 50 км.ч., даже и по-малка, а според заключението – скоростта, непосредствено преди удара е 33,9 км.ч./, пътят е бил сух, без особености на релефа и с много

добра видимост. И на последно място не се установява, че загиналият водач е управлявал без поставена предпазна каска. Видно от приложеният албум за посетено местопроизшествие, оглед на ПТП от 22.05.2021 г., приложен по ДП № 300/2021 г. е, че водачът на мотоциклета е с каска. Наличието на поставена предпазна каска се установява и от заключението на назначената в производството СМЕ. Макар че в конкретния случай наличието на предпазна каска не би предотвратила настъпването на смъртта на пострадалия.

По делото не е спорно, че за товарния автомобил марка ***** има сключена, валидна към датата на произшествието, застраховка „ГО“, сключена с ответното дружество.

Ищците са отправили застрахователна претенция към ответното дружество – писмо вх. № 334 от 29.06.2021 г./ л.12/, но застрахователно обезщетение не е било определено и не е изплатено.

Предвид така установените факти по делото се налага извод, че в случая е налице фактическия състав на чл. 432, ал. 1 КЗ за ангажиране отговорността на застрахователя „ЗК Лев инс“ “АД за претърпените от ищците имуществени и неимуществени вреди.

При определяне размера на обезщетението, съгласно правилото на чл.52 от ЗЗД и чл.51 ал.2 от ЗЗД, съдът взе предвид степента на родствена връзка и близост на ищите с пострадалия, претърпените от тях болки и страдания.

Ищцата Х. З. Г. е съпруга на пострадалия И. Г. Г., ищите П. И. Г. и В. И. Г. – негови деца, а ищцата В. Д. Г. – негова майка. Всички те са най-близки по степен лица, на които смъртта на техния родственик се отразява най-тежко и в най-голяма степен. Пострадалият, в момента на произшествието е бил на 47 години, мъж в разцвета на силите си, работоспособен, без данни за наличие на заболявания. На неговата помощ и подкрепа са разчитали семейството му – съпруга и деца, разчитала е и майка му, че има на кого да се опре и да разчита на старини. От събраните по делото гласни доказателства – показанията на св. К. и св.К. се установява, че ищите и пострадалия съставляват една семейна общност, установена е взаимна привързаност и обич. Починалият И. Г. е осигурявал издръжката на своето семейство, полагал е грижи и за майка си и за баба си, които били възрастни и болни. Били са здраво, сплотено и щастливо семейство. След смъртта на своя съпруг ищцата Х. Г. е поела издръжката на децата си, а също така да полага грижи за неговата майка и баба. Ищцата В. Г. се грижела за по-малката си сестра П., в периода, в който тя посещавала училище, т.като работата на майка ѝ била в гр. Видин. Според показанията на св. К., които съдът кредитира изцяло, независимо от степента на родство с ищите, загубата на И. била огромна, както за съпругата му и за децата му, така и за неговата майка. Животът им коренно се променил след произшествието, започнали да се събират заедно

по-рядко, защото на всяко едно такова събиране се чувствала липсата на И. и обстановката ставала тягостна. Майката на И. разчитала изключително на неговата помощ, сега той /св. К./ ходел на село, ако има нужда да се свърши някаква работа, като по този начин помагал и на сестра си. С причиняването на смъртта на И. Г. е била отнета любящата подкрепа на съпруга, на бащата и на сина. Едва ли има по-тежка травма за една майка от травмата по загубата на детето ѝ, независимо от възрастта. Изключително тежка е загубата на съпругата, създала семейство, деца и живяла безпроблемно с пострадалия. Следва да се съобрази и това, че сега тя, сама поема изцяло издръжката и грижите по отглеждането и възпитанието на децата. Травмата за децата ще бъде съпътстваща цял живот и тази липса няма да бъде компенсирана с нищо. Загубата на родител е трудно преодолима психически и емоционално, особено, когато смъртта е настъпила внезапно и децата са на възраст, която да разчитат на грижите на своите родители. Към момента на произшествието ищцата П. е била непълнолетна, а ищцата В., макар и навършила 18 години е била ученичка. Инцидентът е станал два дни преди да бъде отбелязано нейното завършване. Ето защо следва да се приеме, че претърпените от ищите болки и страдания са с най-висок интензитет и травмата не би била преодоляна от тях с времето. С оглед на изложеното съдът намира, че справедливото обезщетение следва да бъде определено в размер на 100 000 лв. за майката и в размер на 200 000 лв. за съпругата и за всяко едно от децата. Този размер не следва да бъде редуциран, т.к. като по-горе се посочи не се доказва в производството съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия.

С оглед на изложеното предявените от ищите Х. З. Г., П. И. Г. и В. И. Г. искове за обезщетение за претърпените от тях неимуществени вреди са основателни и доказани в размер на 200 000 лв. за всяка една от тях, в който размер следва да бъдат уважени, като в останалата част до пълния предявен размер от 50 000 лв., за всяка една, следва да бъдат отхвърлени. Изцяло основателен и доказан и уважен в пълния предявен размер от 100 000 лв. е искът, предявен от В. Д. З..

Изцяло основателен и доказан, съдът намира предявения от Х. З. Г. против ответника иск за заплащане на сумата от 3000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди - разходи по погребение, ритуали и направата на паметна плоча, в резултат на настъпило на 22.05.2021 г. ПТП и смърт на И. Г. Г., поради което същия следва да бъде уважен в пълния предявен размер. По делото не са представени писмени доказателства, фактури или др. документи, установяващи направените плащания, но доколкото тези разходи са обичайни и необходими, съдът намира, че претенцията в този размер е основателна и доказана и следва да бъде изцяло уважена.

Основателен и доказан в размер от 16 200 лв. е искът, предявен от П. И. Г., действаща със съгласието на майка си Х. З. Г., за обезщетение за претърпените от нея имуществени вреди - издръжка, от която е била лишена със смъртта на баща ѝ, в който размер следва да бъде уважен, като искът в останалата част, до пълния предявен размер от 27 000 лв. следва да бъде

отхвърлен.

Ищцата П. Г. към момента на произшествието, а и към настоящият момент е непълнолетна. Същата е разчитала изцяло на грижите на своите родители и на тяхната издръжка и в частност на издръжката, която е осигурявал нейния баща. С неговата смърт тя е лишена от тази издръжка. В хода на производството, от събраните гласни доказателства се установи, че финансово семейството и в частност ищцата П. Г. са били осигурявани от починалия И. Г.. Видно от представените удостоверения за доходите е че доходите, получавани от него са варирали в различните периоди, като към момента на произшествието е получавал доход в размер на 1315,20 лв. По делото не са представени доказателства относно това дали ищцата П. Г. получава наследствена пенсия и в какъв размер, който да бъде взет предвид при определяне размера на претендираното обезщетение. Следва да се отбележи, че съдът е издал съдебно удостоверение на ответника / с.з. 18.09.2023 г./, но същото не е получено от него и съответно не са ангажирани доказателства в тази насока. Минималната работна заплата към момента е 933 лв., което формира минимален размер на издръжка в размер на 233,25 лв. Като се има предвид изложеното, възрастта на детето, обществено икономическите условия и нуждата от издръжка, съдът намира, че справедливият размер е в размер на 300 лв. месечно или за период от 54 месеца общо 16 200 лв. Не са представени доказателства и не се твърди наличие на нужди, различни от обичайните / здравословно състояние, участие в извънкласни форми и др./, които да формират извод за необходим по-висок размер на месечна издръжка. Остатъкът от необходимата месечна издръжка, както и полагането на непосредствени грижи за отглеждането и възпитаването ѝ се поемат от нейната майка.

Върху присъдените размери на обезщетенията ответника дължи и законна лихва, считано от 08.07.2021 г. до окончателното им изплащане. Застрахователят е бил уведомен за претендираните обезщетения с писмо вх. № 334/29.06.2021 г. Видно от писмо изх. № 6146/08.07.2021 г. същият е отказал да заплати обезщетение за претърпените от ищите неимуществени и имуществени вреди. С оглед на това, считано от 08.07.2021 г. същият е в забава и дължи лихва. Исковете за заплащане на законна лихва върху присъдените размери на обезщетенията следва да бъдат уважени, считано от 08.07.2021 г., като за периода от 29.06.2021 г. до 07.07.2021 г. следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

В исковата молба и нейния отговор, както и в съдебно заседание страните са направили искане за присъждане на разноски.

Ищите не са представили доказателства за направени в производството разноски, поради което и такива не им се дължат.

Ответникът е направил разноски в производството в размер на 1 340 лв., от които 600 лв. платено възнаграждение за изготвяне на САТЕ, 200 лв.

платено възнаграждение за изготвяне на СМЕ и 540 лв.- юрк.възнаграждение на основание 78 ал.8 от ГПК. Така претендираното юрк.възнаграждение не се явява прекомерно и не следва да бъде намалено, по направеното от адв. Т. възражение, с оглед фактическата и правна сложност и обективно и субективно съединените искове. Съобразно отхвърлената част на исковете на ответника се дължат разноски в размер на 244.85 лв. / 1340 лв. – направени разноски х 160 800 лв. – отхвърлената част на исковете, разделено на 880 000 лв. – пълния предявен размер на исковете/. Сумата следва да бъде заплатена от ищите Х. З. Г., П. И. Г., , действаща със съгласието на майка си Х. З. Г. и В. И. Г., т.като по отношение на предявените от тях искове е формирана отхвърлителна част. Искът на В. Д. Г. е изцяло уважен, поради което и тя не дължи разноски в производството.

С оглед на уважените размери на исковете и на основание чл. 7, ал. 2 т. 3, т.4 и т.5 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения / ред. ДВ бр. 88/2022 г./ ответникът следва да бъде осъден да заплати на адв. М. Т. сумата от 49 058 лв.- адвокатско възнаграждение, определено както следва: 3х12 650 лв. по чл.7 ал.2 т.5 от наредбата за уважените искове от по 200 000 лв. – обезщетение за претърпени неимуществени вреди на Х. Г., П. Г. и В. Г.; 1х 8650 лв. по чл.7 ал.2 т.4 от Наредбата за уважения иск от 100 000 лв. – обезщетение за претърпени неимуществени вреди от В. Д. Г.; 1х600 лв. по чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата – за уважения размер от 3000 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпени от Х. Г. и 1х 1858 лв. по чл.7 ал.2 т.3 от Наредбата, за обезщетение от 16 200 лв. ,претърпени имуществени вреди от П. Г..

Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на ОС Хасково сумата от 29 306,20 лв., от които 28 768 лв. ДТ върху уважените размери на исковете / 3х8000 лв./ 3х200 000 лв. неим.вреди/+ 1х4000 лв. / неим. Вреди 100 000 лв./ + 1х300 лв. / им. вреди 3000 лв./ + 1х648 лв. /неим.вреди 16 200 лв./ и 538,20 лв. платено възнаграждение на ВЛ от бюджетните средства на съда за допълнително изготвената САТЕ.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД гр. София, ***, бул. „ ****, ЕИК ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **Х. З. Г.**, ЕГН *****, със съдебен адрес ****, адв. М. Т. **сумата от 200 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на И. Г. Г., б.ж. на *** - съпруг, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 08.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане, като искът в останалата част до пълния предявен размер от 250 000 лв. и за заплащане на законна лихва върху размера на обезщетението за периода от 29.06.2021 г. до 07.07.2021 г.-

отхвърля като неоснователен.

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД гр. София, ***, бул. „****“, ЕИК ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **Х. З. Г.**, ЕГН *****, със съдебен адрес *****, адв. М. Т., **сумата от 3000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., при което е починал И. Г. Г. - съпруг, ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 08.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане, като искът за заплащане на законна лихва върху размера на обезщетението за периода от 29.06.2021 г. до 07.07.2021 г. като неоснователен отхвърля.

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД гр. София, ***, бул. „****“, ЕИК ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **П. И. Г.**, ЕГН *****, действаща със съгласието на майка си Х. З. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес *****, адв. М. Т., **сумата от 200 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на И. Г. Г., б.ж. на ***,неин баща, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 08.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане, като искът в останалата част до пълния предявен размер от 250 000 лв. и за заплащане на законна лихва върху размера на обезщетението за периода от 29.06.2021 г. до 07.07.2021 г.

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД гр. София, ***, бул. „****“, ЕИК ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **П. И. Г.**, ЕГН *****, действаща със съгласието на майка си Х. З. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес *****, адв. М. Т., **сумата от 16 200 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – издръжка в размер на 300 лв. месечно, от която е лишена в резултат на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., при което е починал И. Г. Г. – неин баща, за периода от 22.05.2021 г. до навършване на пълнолетие -28.11.2025 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 08.07.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, като искът в останалата част до пълния предявен размер от 27 000 лв. и за заплащане на законна лихва върху обезщетението за периода от 29.06.2021 г. до 07.07.2021 г. като неоснователен отхвърля.

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД гр. София, ***, бул. „****“, ЕИК ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **В. И. Г.**, ЕГН *****, със съдебен адрес *****, адв. М. Т., **сумата от 200 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на И. Г. Г., б.ж. на ***,неин баща, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 08.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане, като искът в останалата част до пълния предявен размер от 250 000 лв. и за заплащане на законна лихва върху размера на обезщетението за периода от 29.06.2021 г. до 07.07.2021 г. като неоснователен отхвърля.

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД гр. София, ***,

бул. „****, ЕИК ***** ДА ЗАПЛАТИ на **В. Д. Г.**, ЕГН *****, със съдебен адрес ****, адв. М. Т. **сумата от 100 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на **И. Г. Г.**, б.ж. на *** – неин син, починал при на ПТП настъпило на 22.05.2021 г., ведно със следващата се законна лихва върху тази сума, считано от 08.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане, като искът за заплащане на законна лихва върху размера на обезщетението за периода от 29.06.2021 г. до 07.07.2021 г. като неоснователен отхвърля.

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД гр. София, ***, бул. „****, ЕИК ***** ДА ЗАПЛАТИ на **адв. М. Т. Т.**, ЕГН *****, АК Хасково, **** **сумата от 49 058 лв.**- адвокатско възнаграждение по чл.38 от ЗА, определено върху уважените размери на исковете.

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД гр. София, ***, бул. „****, ЕИК ***** ДА ЗАПЛАТИ **в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ОС Хасково, сумата от 29 306,20 лв.**, от които 28 768 лв. ДТ върху уважените размери на исковете и 538,20 лв. – платено възнаграждение на ВЛ.

ОСЪЖДА **Х. З. Г.**, ЕГН *****, **П. И. Г.**, ЕГН *****, действаща със съгласието на майка си **Х. З. Г.**, ЕГН ***** и **В. И. Г.**, ЕГН *****, всички със съдебен адрес ****, адв. М. Т., **ДА ЗАПЛАТЯТ** на „Застрахователна компания Лев Инс“ АД гр. София, ***, бул. „****, **ЕИК ******* сумата от 244.85 лв. направени по делото разноски.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд – Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____